SENTINȚĂ
în numele Legii

20 mai 2024 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător NEGRU Nicolae
Grefieri POPOV Ecaterina și RÎNCĂU Ion
Cu participarea:
Acuzatorului de stat COVALENCO Alexandru
Apărătorului MUNTEAN Ivan
Inculpatului MALINCHII Ruslan
Părții vătămate SERBENCO Nicolae
Avocatului părții vătămate ȚURCAN Mihail

a examinat în ședință de judecată publică, în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui

Malinchii Ruslan* **,** născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r. Ștefan Vodă, studii medii speciale, supus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, cetățean al Republicii Moldova, la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog nu se află, fără antecedente penale, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Ștefan Vodă din 09.07.1999, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.119 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită

pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, cu suspendare, stabilindu-i un termen de probă de 2 ani;

- prin sentința Judecătoriei Bălți din 19.07.2006, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 150 uniți convenționale (3000 lei),

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(2) lit. c) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată: din 04.07.2023 până la 20.05.2024.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Acuzatorul de stat, în cadrul dezbaterilor judiciare a pledat pentru recunoașterea inculpatului Malinchii Ruslan vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(2) lit. c) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 180 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei.

Avocatul părții vătămate Țurcan Mihail și partea vătămată Serbenco Nicolae au menționat că nu au careva pretenții materiale sau morale față de inculpat și au solicitat aplicarea în privința lui Malinchii Ruslan a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Apărătorul Muntean Ivan în interesele inculpatului Malinchii Ruslan, a indicat că, acesta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele săvârșite, promite că se va corecta și că nu va mai comite alte infracțiuni, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, respectiv, sunt mai multe circumstanțe atenuante în privința acestuia și solicită să fie aplicată pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum minim.

Inculpatul Malinchii Ruslan a comunicat că se căiește sincer de cele săvârșite și solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe care o va executa.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

1. La data de 10.05.2023, aproximativ la ora 17:40, Malinchii Ruslan, aflându-se la domiciliul tatălui vitreg situat în s. *****, r-nul Ștefan Vodă, fiind în stare de ebrietate alcoolică și urmărind scopul aplicării violenței fizice față de tatăl vitreg, Serbenco Nicolae, fiind în temeiul art.133[1] lit. b) Cod penal, membri de familie, în timp ce se aflau în curtea domiciliului, în cadrul unui conflict iscat, din motivul moștenirii, la numit cu cuvinte necenzurate pe Serbenco Nicolae, ulterior i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului, de la care partea vătămată a căzut la sol, iar în timp ce Serbenco Nicolae se afla la sol, i-a aplicat aproximativ 4-5 lovituri cu piciorul în regiunea toracelui, cauzându-i potrivit Raportului de expertiză judiciară nr.202330D0088 din 29.05.2023, traumă cranio-cerebrală manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză a capului pe stânga, trauma toracelui manifestată prin fractura coastelor 6, 7, 8, 9 pe lina scapulară din dreapta, emfizem subcutanat pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.
2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ruslan Malinchii a comis infracțiunea prevăzută de art.201[1] alin.(2) lit. c) Cod penal, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și acțiuni violente, soldate cu vătămarea medie a sănătății.
3. În ședința preliminară, inculpatul Malinchii Ruslan, fiind asistat de apărătorul Muntean Ivan, a înaintat instanței o cerere prin care și-a recunoscut integral și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu solicită administrare de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
4. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că, fapta incriminată există și constituie o infracțiune, a fost săvârșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea normelor procedurale și fără lezarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului.
5. De asemenea, instanța a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute de lege, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

6. În acest sens, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art.6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art.6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale (a se vedea cauza Hermi împotriva Italiei (MC),§74; cauza Sejdovic împotriva Italiei (MC), §87), iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

7. În asemenea condiții, prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 29.04.2024, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.

8. Inculpatul Malinchii Ruslan, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.

9. Astfel, inculpatul a declarat că, la 20.05.2023 a plecat la casa părintească unde a stat la masă cu tatăl Serbenco Nicolae, au servit puțin alcool. Ulterior, s-a pornit discuția că nu are dreptul la casă, la ce dânsul a declarat că nu pretinde și nici nu are nevoie de casă. De aici s-a iscat o ceartă. De la ceartă s-a ajuns că l-a lovit pe tatăl său cu pumnul, ultimul a căzut jos, după care l-a lovit cu piciorul de vreo 4-5 ori și a ieșit din casă, mergând spre casa cumnatului său Catan Serghei. Vecina a sunat la poliție. La tatăl său erau în ospeție încă doi consăteni, însă când s-a iscat cearta deja erau doar ei doi. Cearta s-a iscat de la moștenire. A menționat că alte obiecte în cadrul violenței nu a aplicat. A afirmat că după conflictul din 10 mai, alte conflicte cu tatăl său nu a mai avut. A recunoscut fapta incriminată și a solicitat aplicarea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

10. Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut faptele incriminate, vinovăția acestuia se mai confirmă prin probele administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de către inculpat, și anume:

- Declarațiile părții vătămate Serbenco Nicolae, care a declarat că locuiește împreună cu fiica Victoria Serbenco, nepoții Nicoleta Serbenco, Dan Serbenco, Alisa Serbenco și fiica mai mare Ludmila Serbenco, care din născare este invalid de gradul I, are dereglări mintale. În anul 1989, s-a căsătorit cu Feodosia Serbenco, dânsa la acel moment avea doi copii de la prima căsătorie,

Mariana Malinchii și Ruslan Malinchii. La data de 10.05.2023, în jurul orei 17:30, se afla la domiciliu împreună cu fiica Ludmila Serbenco și trei nepoți, inclusiv erau și doi consăteni care urmau să-l ajute a doua zi la strâns lemne. Când a venit feciorul vitreg Ruslan Malinchii, vizual era treaz. Acesta s-a apropiat de masă și fără a comunica ceva s-a așezat cu ei. După aproximativ 30 de minute ambii consăteni și feciorul vitreg Ruslan s-au ridicat de la masă și au părăsit gospodăria, iar dânsul a mers la culcare în casă. Peste ceva timp, a fost trezit din somn de către Ruslan, i-a propus să iasă afară să discute, ambii au ieșit din casă și au mers într-o bucătărie de vară, unde se afla fiica Ludmila. Ruslan i-a solicitat lui Ludmila să-i aducă o cană cu vin, ultima așa și a făcut. Vinul adus de către Ludmila în volum de aproximativ 300 ml, l-au consumat în comun cu Ruslan, după aceasta ambii au ieșit afară în ograda casei, unde s-au așezat pe o prispă și au început să discute. La un moment dat, discuția lor a trecut la împărțirea averii, Ruslan pretindea la o parte din casa unde locuiește, la ce i-a comunicat că dânsul nu are parte în casa dată. După vorbele date, discuția lor s-a transformat într-o ceartă. Văzând că Ruslan nu se liniștește, din contra devine tot mai agresiv, i-a comunicat că va apela poliția, la ce ultimul i-a smuls telefonul din mână și la trântit de sol, deteriorându-l complet. Imediat după aceasta, a simțit și o lovitură puternică în regiunea capului, în urma căruia a căzut jos la sol, în timpul dat Ruslan i-a aplicat în jur de 4-5 lovituri cu picioarele în regiune corpului, după care a simțit dureri puternice în regiunea spatelui. După aceasta, Ruslan l-a apucat de o mână și a început să-l târâie în bucătăria de vară. Fiind târât în bucătăria de vară, a fost bătut și acolo de către Ruslan, câte lovituri și în ce circumstanțe i-au fost aplicate nu cunoaște, deoarece și-a pierdut cunoștința. Când și-a revenit, la fața locului deja se aflau ambulanța și poliția, ulterior, a aflat că serviciile date au fost solicitate de către fiica Ludmila, Ruslan deja nu mai era. Din discuția avută cu fiica Ludmila, dânsa a comunicat că a văzut momentul maltratării sale de către Ruslan, toți trei nepoți la acel moment se aflau în casă. În privința lui Ruslan nu a aplicat violență fizică, doar încerca să se apare de el. Aproximativ trei ani în urmă, a mai fost bătut la domiciliu de către Ruslan, ultimul l-a lovit cu un pahar în cap, după ce a refuzat să servească la solicitarea lui, un pahar cu vin (f.d.47);

- Declarațiile martorului Bunica Ion, care a declarat că, la data de 10.05.2023, în jurul orei 17:40, fiind implicat în serviciu în comun cu colegul agent principal Dumitru Cuflic, a parvenit înștiințare de la serviciul național unic pentru apeluri telefonice 112, precum că, cu un apel telefonic s-a adresat Ludmila Serbenco,

care a comunicat că la domiciliu în s. *****, r. Ștefan Vodă, fratele său Ruslan Malinchii l-a agresat fizic pe tatăl Nicolae Serbenco. Ajunși la fața locului, informația s-a adeverit, aici deja se aflau lucrătorii medicali care îi acordau primul ajutor lui Nicolai Serbenco, ultimul vizual se vedea că a fost agresat fizic. În urma discuției avute cu acesta, dânsul a comunicat că la data de 10.05.2023, la domiciliul în vizită a venit feciorul său vitreg Ruslan Malinchii, care în urma unei certi create pe marginea partajării averii, l-a agresat fizic fiindu-i aplicate multiple lovituri cu pumnii în cap și cu picioarele în regiune corpului, provocându-i dureri fizice. Din spusele lui Nicolae, astfel de cazuri anterior au mai avut loc, la fel fiind agresat de către feciorul său vitreg Ruslan, însă nu s-a adresat la organele de drept. La întrebarea dacă în cadrul documentării cazului dat, la fața locului au fost depistate careva obiecte, și anume topoare, cuțite etc, a răspuns că, nu, astfel de obiecte nu au fost depistate, mai mult ca atât, din declarațiile făcute de către partea vătămată și fiica acestuia Ludmila, astfel de obiecte în cadrul conflictului ce a avut loc, nici nu au figurat (f.d.40);

- Raportul de expertiză judiciară nr.202330D0088 din 29.05.2023, conform căruia, la Serbenco Nicolae s-a constatat traumă cranio-cerebrală manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză a capului pe stânga, trauma toracelui manifestată prin fractura coastelor 6, 7, 8, 9 pe lina scapulară din dreapta, emfizem subcutanat pe dreapta, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie (f.d.32-33).

11. Prin urmare, instanța constată că aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul Malinchii Ruslan a comis fapta de violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și acțiuni violente, soldate cu vătămarea medie a sănătății.

12. Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

13. Potrivit art.8 Cod de procedură penală și art.21 din Constituția Republicii

Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

14. Art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

15. Conform art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

16. În corespundere cu art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

17. Instanța mai notează că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

18. Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, în privința inculpatului a fost pornită și desfășurată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

19. La fel, prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

20. Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală,

reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

21. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

22. Instanța de judecată notează că obiectul juridic principal al infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială.

23. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor ori posesia asupra bunurilor.

24. Obiectul material al infracțiunii prevăzute de alin.(1) art.201[1] Cod penal îl reprezintă corpul persoanei.

25. Instanța reține că, latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

26. Totodată, conform art.2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie din 01.03.2007, fapta prejudiciabilă, în sensul art.201[1] Cod penal, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru al familiei contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

27. În speță, faptul săvârșirii de către inculpatul Malinchii Ruslan a maltratării și acțiunilor violente, manifestate prin cauzarea părții vătămate Serbenco Nicolae a leziunilor corporale, acțiuni care s-au soldat cu vătămarea medie a sănătății acesteia, se confirmă prin declarațiile părții vătămate Serbenco Nicolae, declarațiile martorului Bunica Ion și Raportul de expertiză judiciară nr.202330D0088 din 29.05.2023.

28. Astfel, instanța constată că latura obiectivă a infracțiunii încriminate lui Malinchii Ruslan s-a manifestat prin acțiune fizică - actul de violență, realizat prin cauzarea vătămării medii a integrității corporale, care este în legătura de cauzalitate cu

urmările survenite.

29. La caz, latura subiectivă a infracțiunii s-a manifestat prin vinovăție sub formă de intenție directă.

30. Totodată, potrivit art.133[1] Cod penal, prin membru de familie se înțelege: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

31. Astfel, este demonstrat faptul că Malinchii Ruslan întrunește toate trăsăturile subiectului infracțiunii încriminate, care dispune de o calitate specială în raport cu partea vătămată Serbenco Nicolae (ultimul fiind tatăl său), fiind membru al familiei părții vătămate.

32. Prin urmare, în speța dedusă judecății, în cadrul ședinței de judecată instanța a stabilit vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.

33. Or, din probele enunțate, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată vina inculpatului Malinchii Ruslan pe deplin dovedită și acțiunile lui se încadrează în baza art.201[1] alin.(2) lit. c) Cod penal, după semnele calificative: acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și acțiuni violente, soldate cu vătămarea medie a sănătății.

34. Reieșind din faptul că, inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic, anexat la materialele cauzei că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art.80[1] Cod penal, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

35. Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea

unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a codului penal.

36. Astfel, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

37. Instanța mai relevă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț fată de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

38. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

39. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

40. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

41. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a

drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

42. Astfel, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art.201[1] alin.(2) Cod penal, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

43. Prin urmare, aplicând prevederile art.80[1] alin.(1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art.201[1] alin.(2) lit. c) Cod penal cu care va opera la stabilirea pedepsei, și anume: cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 de ore, sau cu închisoare de la 8 luni la 4 ani și 6 luni.

44. Instanța mai notează că la stabilirea pedepsei instanța va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art.75 Cod penal, anume, limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se califică de art.16 alin.(4) Cod penal, ca infracțiune gravă, de forma vinovăției comiterii acesteia prin intenție, dar și de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art.80[1] alin.(1) Cod penal, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii.

45. În speță, reieșind din materialele cauzei se reține că, inculpatul Malinchii Ruslan este în vârstă de 40 de ani, este cetățean al Republicii Moldova, cu studii medii speciale, supus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog nu se află, fără antecedente penale, anterior judecat.

46. În conformitate cu prevederile art.76 și 77 Cod penal, de către instanța de judecată circumstanțe atenuante sau agravante în sarcina inculpatului nu au fost identificate.

47. Or, instanța nu poate recunoaște în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, întrucât, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate conform art.364[1] Cod de procedură penală, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

48. Instanța de judecată mai remarcă faptul că principalele elemente de care judecătorul, trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul

respectiv al Părții speciale a Codului penal.
49. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului corect termenul de pedeapsă în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.
50. La caz, instanța de judecată, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității, în cuantum de 180 de ore.
51. Mai mult ca atât, în ședința de judecată inculpatul a fost de acord să-i fie aplicată o asemenea pedeapsă și a dat asigurări că o va executa.
52. Prin urmare, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.
53. Într-un alt context, în corespundere cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
54. La rândul său, potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
55. Totodată, instanța relevă că, conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.
56. Instanța constată că, potrivit art.175 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.
57. Reieșind din conținutul art.178 alin.(2) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.
58. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului Malinchii Ruslan, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.

59. În ceea ce privește cerința procurorului privind încasarea de la inculpat a sumei de 320 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, suportate la efectuarea raportului de expertiză judiciară, instanța o va admite integral, din următoarele considerente.
60. Conform art.227 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.
61. Potrivit art.229 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.
62. La caz, prin Raportul de expertiză judiciară nr.202330D0088 din 29.05.2023 se confirmă faptul că în speță au fost înregistrate cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea expertizei persoanelor în baza documentelor medicale în mărime de 320 lei, sumă care nu a fost achitată de inculpat în momentul examinării.
63. Ținând cont de admisibilitatea raportului de expertiză și raportând prevederile legale evidențiate supra la materialele cauzei, instanța ajunge la concluzia de a admite cerința de încasare din contul inculpatului a plății cheltuielilor pentru efectuarea expertizei judiciare în valoare de 320 lei.
64. În conformitate cu prevederile art.art.227-229, 340, 364[1], 384-389, 392-395, 397 și 437 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Malinchii Ruslan **,*** născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(2) lit. c) Cod penal și se condamnă în baza acestei Legi și, cu aplicarea art.80[1] alin.(1) Cod penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de 180 (o sută optzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Se explică inculpatului că, în termen de 5 (cinci) zile după definitivarea sentinței urmează a se prezenta la organul de probațiune din raza de domiciliu a acestuia în vederea executării pedepsei stabilite.

Se atenționează inculpatul că, în conformitate cu prevederile art.67 alin.(3) Cod penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința inculpatului Malinchii Ruslan *****, născut la *****, se aplică măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, apoi măsura se va revoca de drept.

Se încasează din contul lui Malinchii Ruslan *****, născut la *****, în beneficiul statului suma de 320 (trei sute două zeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Sentința poate fi atacată în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței.

Președintele ședinței
Judecător **NEGRU Nicolae**